

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.228 van 4 november 2002
in de zaak A. 128.443/IX-3550.**

In zake : Jozef BUYSE,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. ASSCHERICKX,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Ninoofsesteenweg 643

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. LUYPAERS,
kantoor houdende te HEVERLEE-LEUVEN,
Ijzerenmolenstraat 105.

tussenkommende partij :

Koenraad DASSEN,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'HOOOGHE en M. GELDERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jozef BUYSE op 25 oktober 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 29 september 2002 houdende de aanwijzing van Koenraad DASSEN in de hoedanigheid van administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat voor een termijn van vijf jaar;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 oktober 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. COOREMAN die, loco advocaat B. ASSCHERICKX verschijnt voor verzoeker, van advocaat P. LUYPAERS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat D. D'HOOGHE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Koenraad DASSEN met een verzoekschrift van 29 oktober 2002 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat met betrekking tot de eerste en de derde voorwaarde, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve handeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van de verdediging en van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, de uiterst dringende noodzakelijkheid van de voorlopige schorsing duidelijk moet worden aangetoond;

Overwegende dat, om te voldoen aan die voorwaarden, feiten en gegevens door verzoeker aangebracht moeten worden die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden, met andere woorden, aannemelijk moeten maken dat de schorsing,

ingeval de vordering onderzocht wordt volgens de gewone procedureregeling inzake schorsing en de schorsing aldus eerst over een paar weken, doch binnen vijfenveertig dagen na het instellen van de vordering bevolen zou worden, onmiskenbaar te laat zou komen, omdat het aangevoerde nadeel dat ernstig wordt genoemd, gerealiseerd zou zijn en niet meer, of alleszins heel moeilijk nog hersteld zou kunnen worden, met name zo moeilijk als in het geval dat de tenuitvoerlegging niet wordt geschorst;

Overwegende dat verzoeker met betrekking tot het vereiste een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert dat niet hij is aangewezen tot administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat doch wel een concurrerende kandidaat en dat de minister van Justitie van mening is dat zijn aanwijzing tot adjunct-administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat onbestaanbaar is geworden door de aanwijzing van de concurrerende kandidaat; dat hij aldus niet alleen naast de geambieerde aanwijzing grijpt doch ook zijn huidige betrekking verliest; dat de aangewezen kandidaat hierdoor ervaring kan opdoen en hij elke mogelijkheid verliest om zelf ervaring op te doen;

Overwegende dat het aangevoerde verlies van de betrekking in de huidige stand van zaken voor verzoeker nog niet gerealiseerd blijkt te zijn en dat het ook nog niet zeker is dat verzoeker door de aanwijzing van de concurrerende kandidaat van de ene dag op de andere helemaal geen betrekking meer zal hebben; dat die laatste hypothese in beginsel een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou kunnen opleveren omwille van de ernstige sociale gevolgen die kunnen verbonden zijn aan een onmiddellijke beëindiging van een betrekking, onder de voorwaarde evenwel dat dit een zekerheid is; dat overigens het rechtstreekse verband tussen dat aangevoerde nadeel, evenzeer als het “mislopen van ervaring”, en de door verzoeker bestreden beslissing niet duidelijk is; dat voorts de kans om zelf niet aangewezen te worden inherent is aan elke kandidaatstelling en dat dit nadeel als gemiste kans - zo er nadeel is - in beginsel noch moeilijk te herstellen, noch ernstig is; dat ten slotte volgens 's Raads constante rechtspraak geen rekening mag gehouden worden met de ervaring die op grond van een vernietigde beslissing verworven is; dat het door verzoeker ingeroepen nadeel met betrekking tot die ervaring derhalve niet moeilijk te herstellen is als de bestreden beslissing vernietigd wordt; dat uit wat voorafgaat volgt dat er ook geen uiterst dringende noodzakelijkheid kan voorhanden zijn opdat, voor het geval de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet wordt geschorst, het aangevoerde nadeel niet meer, of alleszins heel moeilijk nog hersteld zou kunnen worden;

Overwegende dat aldus niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Koenraad DASSEN in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier november 2000 en twee, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.